Ч. 4. Пятниця 21 (8) січня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Докінчене 61-го засіданя I. сесиї IX. періоду.

Передвчерашне вечірне засіданє відкрив П. Маршалок по год. 8½ вечером при слабій участи послів. До голосу прийшов перший пос. Станиньский і полємізував з бесідниками сторонництва народової демократиї та відпирав закиди роблені тими бесідниками сторонництву людовому. Що до виборчої реформи до сойму, то партия бесідника обстає при своїм домаганю, щоби слідуючі вибори до сойму відбули ся вже на основі загального виборчого права. Відтак переходить бесідник до квестиї солідарности Кола польского. З заходу напирає на Польщу ґерманізация, зі вcходу зростаюча в силу руска суспільність, і коли польско-руска квестия має бути розвязана на основі справедливости але без шкоди для Польщі, то концентрация національних польских сил просто конечна. На жаль людовці мусїли раз заявити, що не можуть іти солідарно з Колом польским. Причини того були такі. Час від мая до грудня був дійстно змарнований: Коло утихомирювало парлямент, годило Чехів з Німцями цілими місяцями а прийшли инші і полагодили то в 3 днях. В справі торговельних трактатів, котрі суть квестиєю екзистенциї для дрібного селяньства, Коло польске зовсїм без потреби вирвало ся з заявою за договорами, через що унеможливило лїпше відшкодованє. В Колі прийшло до борби двох справ, двох інтересів — міст і сіл. Деклямациєю годі було полагодити то противеньство і коли ніякі представленя, що Коло є репрезентациєю 80 прц. рільничого краю, нічо не помогли, людовці в розпуці пoповнили похибку, бо зломили солїдарність.

Бесідник звертає дальше увагу польскої репрезентациї в соймі, що в парляменті лагодить ся в найблизшій будуччині смертельний удар для автономії: правительство вносить проєкт роздїлу адміністрацийних округів в Чехії та національні законопроєкти, а справа та раз ухвалена стане прецеденсом для Галичини.

По п. Станиньскім забрав голос п. К. Левицкий і пояснював становище руского клюбу парляментарного, полємізуючи з кількома послами і відпираючи їх закиди.

На тім перервано наради над буджетом. Наступили наглі внесеня. Ухвалено наглість внесеня п. Куровця, котрий домагав ся знесеня §. 15 інструкциї скарбової дирекциї з жовтня 1909 р. в справі ограниченя побору сільної ропи і позволеня на вільний побір єї без ограниченъ тим громадам підгірских повітів, котрих населенє жиє виключно з хову худоби а де недалеко суть сільні жерела. Наглість того внесеня попирали пп. Сандуляк і Трач. Внесенє відослано до сільної комісиї.

До буджетової комісиї відослано два наглі внесеня п. К. Левицкого в справі запомоги для погорільців в Дмитрові (пов. камінецкий) і в Козицях (пов. городецкий). Відтак переказано податковій комісиї нагле внесенє п. Кивелюка в справі інтерпретациї закона про акцизу від мяса, котру скарбова власть так толкує, що коли 2 або більше осіб забє штуку худоби не на продаж але для себе, то треба платити акцизу. Наглість того внесеня попирав знов пос. Старух.

П. Маршалок повідомив, що хотів би зарядити вторкове засіданє від години 10 до 2, а по полудни годину так, щоби було вимагане реґуляміном 5-годинне засіданє.

П. Колпачкевич ще раз просив, щоби в второк цілком не було засіданя. Попер єго в своїй промові п. Старух, почім палата за спонукою посла Л. Яворского (конс.) одноголосно прихилила ся до бажаня о. Колпачкевича.

П. Маршалок закрив відтак засіданє о год. 9½ вечером і назначив слідуюче на нинї рано.

---

4)

Зрабованє „Реґента“.

Сьміховинка — М. Блянка.

(Дальше).

Славний диямант дійстно був щез. Злодій нахилив ся був через бариєру, витиснув шибу в той спосіб, що налїпив на неї шматку намащену якимсь клеєм, і виймив диямант. Шматинка тота, до котрої прилипли кусники скла, лежала ще на земли.

Бракувало лиш „Реґента“. Рожевий диямант званий „Мазарином“, шпада Наполеона висаджена диямантами, годинник дарований альжирским беєм королеви Людвикови XIV., пятисторонний диямант, славний „Кот де Бретань“, рубін вишлюфований в виді змия — всї тоті дорогоцінні камені позістали не рушені.

Але як міг той рабунак удати ся? Це був той слуга, мав завсїгди стояти поза бариєрою?

Дуже рухливий малий комісар, на котрого лици поза поблискуючими очицями єго сірі очи ще більше неспокійно бігали, скубав собі нервово свою рідку біляву борідку. Він закликав з побічної сали сторожа, що мав службу поза барієрою.

То був великий плечистий хлописко, що був би міг і з биком станути до борби та певно одним замахом був би злодія повалив на землю, але котрого задумчиві чорні очи ще більше зазначували єго байдужність. По низькім єго чолї можна було сподївати ся, що він потяжкий в мисленю.

Комісар роздразнений спитав єго:

— Як то могло стати ся?

— Я то й сам не можу зрозуміти, пане комісарю, то так дуже борзо стало ся. Видушив шибу, а відтак втік з диямантом.

То досить неясне зізнанє не могло, розуміє ся, вдоволити Фалльора і він длятого відозвав ся остро:

— Длячогож ви допустили до того?

— Та я того зовсїм не видів, пане комісаре.

— Як же то могло бути, скоро ви були на своїм місци?

— Я був там побіч в сали.

— Ви там не мали ніякого діла! Чому зійшли ви зі свого становища? А чи знаєте ви, що ви одвічальні за той диямант і мусите за него заплатити?

Така погроза, розуміє ся, не дуже папудила слугу. Він не мав нічого, а тота маленька платня, яку єму давала република, була так незначна, що він прецї не міг сплатити з неї тих десять мілїонів. — Бо то, прошу пана комісаря — сказав він — так було. Я стояв як завсїгди перед склянною шафкою і вже богато людий надивило ся було на той камінь. Аж ось із сальону карре роздав ся нараз такий пронизливий крик, як би когось убили. То був такий страшний крик, що ще й тепер гудить менї в ушах. Всї побігли до сальону, а я на ґалєрии вже нікого не видів. Ну, то й я побіг до сальону подивити ся, що там стало ся. Там якась молода дама лежала непритомна на земли. Що з нею стало ся, не знаю. Але коли я вернув знов на ґалєрию, не було там нікогісенько. Я хотів як-раз станути знов на своїм місци, коли добачив, що шиба вибита і хтось зрабував диямант. Тоді я після моєї інструкциї зателефонував до всіх виходів.

— Хто мав службу в сусїдній сали?

— Барош.

— Закличте єго сюди.

Коли згаданий сторож станув перед комісарем, побачив той перед собою чоловіка, котрого лице зраджувало очевидно бистрійший ум і більшу здібність самостійного пониманя.

Він і зараз зачав розповідати, хоч нїхто питанями не звернув єго уваги на важнїйші точки: Я сидів побіч Тициянової „Коронациї терновим вінцем“. Якась елєґантна дама, що була, як здаєсь, сама, оглядала образ Паоля Веронезе. Нараз крикнула як несамовита і впала відтак горілиць як довга на землю та аж таки задеревіла. Очи мала замкнені а зуби затиснені. Підчас коли я ще порав ся коло неї, крик звабив, розуміє ся, богато цікавих, що нас обступили, але ніхто не станув менї до помочи. Я спитав якраз, чи не можна би закликати якого лікаря, коли перетиснув ся якийсь старший панок і сказав, що він батько тої дами. Він став їй натирати лице якимсь сильно пахучим плином а дама зачала тоді приходити до притомности, отворила на хвильку очи, але й знов стратила притомність. Він якраз попро-

Вісти політичні.

З буковиньского сойму. — Положене на Угорщині.

Буковиньский соим радив вчера над наглячим внесенем п. Ончула в справі заведеня краевого податку від горівки і в справі украевленя шкільного фонда в Черніівцях. Ухвалено завести краевий податок від пива в висоті 4 кор. від гектолітра.

Ві второк о год. 1 по полудни появило ся в Будапешті надзвичайне видане урядової часописи, містяче Найвисше відручне письмо Монарха до уступаючого і до нового кабінету. В письмі до уступаючого президента міністрів дра Векерлього, підносить Цісар, що мимо незвичайно трудних обставин віддав він Монархови і краєви в многих напрямах знамениті услуги, за котрі висказує ему щиру подяку і висказує надію, що досьвід свій і спосібности і на дальше буде вихісновувати в публичних справах. Дальші письма до уступаючих членів кабінету висказують признане за вірну і ревну службу.

В письмі відручнім до ґр. Кін-Гедерварі-ого затверджує Монарх его предложеня що до нового кабінету і іменує: дра Люкача міністром скарбу, Гієроніміого міністром торговлї, ґр. Шерениого міністром рільництва, дра Секелїого міністром судівництва, ґенерала Газая міністром гонведів.

Управу міністерства справ внутрішних, тимчасове ведене уряду міністра прибічного і для Хорватії повіряє Монарх президентови міністрів, тимчасове ведене міністерства просьвіти міністрови судівництва.

Найблизше засїдане угорского сойму відбуде ся дня 24 с. м.

Новинки.

Львів, дня 20 січня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало при почтових урядах: старшими почтмайстрами почтмайстрів 1 кляси: Адама Ґржегорчика в Монастириска і Теоф. Навратїля в Перемишли 2. — До 1-ої кляси 2-го степеня посунено почтмайстрів Меч. Дуткевича в Лютовиськах: до 1 кл. 3 степ. Алекс. Гарду в Заболотцях, Мих. Добряньского в Меденичах; — почтмайстрами I кл. 4 степ. іменовані: Мих. Вишиньский в Борщовичах, Ст. Слївіньский в Ряшеві і Сев. Качковский в Винниках. — Почтмайстрами II кл. 1 степеня іменовані: Каз. Туржаньский в Кристинополи, Алекс. Гординьский в Лїмановій Ів. Гавацкий в Товстім: — почтмайстрами II кл. 2 степ. іменовані официяти: Йос. Мармоль в Милятині і Брон. Шультіс в Пробіжній, Ант. Клодницкий в Добрівлянах і експедиєнти: Мар. Юрчак в Хорківці і Конст. Смеречиньский в Жабю. — Перенесені почтмайстри: Йос. Воляньский з Богданівки до Трускавця, Ст. Скоповский з Хорківки до Помонян, Йос. Адамович з Каменя до Богданівки, Ант. Мошора з Пробіжної до Городниці і Каз. Славік з Чудця до Роздолу.

— **Вчерашне сьвято Богоявленя** набрало у Львові особливої торжественности, бо взяв в нїм участь незвичайний гість сьвященик латиньского обряду о. кн. Максимілїян, брат саского короля. По торжественнім богослуженю, яке правив в Преображеньскій церкві Є. Е. Впреосьв. Митрополит ґр. Шептицкий в сослуженю о. Максимілїяна Саского, убраного в рускі літурґічні ризи, та в сослуженю митратів оо. Білецкого і Туркевича, крилошан гр. к. капітули і численного духовеньства наступило водосьвяте в Ринку в керниці від сторони ул. Ґродзїцких. В торжестві водосьвятя взяли участь: Є. Е. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский, радн. Двору Зїмни, шеф бюра президияльного, радн. Намістництва Ґродзїцкий, численні радники Намістництва і старости та инші репрезентанти властий державних, автономічних і войскових, сенат унїверситету з ректором дром Ґломбіньским попереду, президент міста п. Цюхціньский з радниками і величезний здвиг народа. В торжестві тім взяв також участь відділ войска з музикою і віддавав приписані сальви. В процесиї довкола Ринку взяли участь всї братства львівских парохіяльних церков. — Рівночасно відбуло ся водосьвяте і в православній церкві при ул. Францішканьскій.

— **З Нотарияту.** П. Міністер справедливости іменував нотарияльного кандидата в Золочеві, Ст. Весоловского, нотарем в Куликові.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних відбудуть ся перед комісиєю іспитовою в Коломиї 16 лютого с. р. Речинець вношеня подань до 10 лютого.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** Саля ґімнастична Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером.

В пятницю, дня 21 с. м. „Жидівка вихрестка“, народна штука зі сьпівами в 5 дїях Тогобочного.

В суботу, дня 22 с. м. Cavalleria rusticana, опера Масканїя і „Романтичні“, комедия Ростанда

— **Русини в Румунії.** В північній Румунії (Молдаві) є велике число громад з населенем мішаним руско-румуньским. Поодинокі рускі родини можна подибати не лиш по селах, але і по містах. В дорогойскім зглядно мігайленьскім окрузї є ось-такі чисто-рускі села: Такули або Верекія, Турєска, Балинешти, Семеніче, Власинешти, Кінденшти, Левордa, Тудра, Помурла, Ракіта альба і Корнач; мішані громади: Рудешти, Верполе, Чомуртани, Замісте, Тарашани і Міток. Поодинокі рускі родини живуть: в Мігайленах, Дорогої, Бучачу, Богушанах, Ґраменцях, Пашканах і Синауц де жос. Се очевидно не всї рускі оселї, а лише місцевости близько буковиньскої границї. Варто би Русинам призадумати ся над приватними рускими школами в Румунії.

— **Участь Галичини** в конґресї шкільної ґіґієни. В краєвій Радї шкільній відбуло ся дня 15 с. м. під проводом віцепрезидента дра Дембовского засїдане екзекутивного субкомітету краевого комітету в справі приготованя участи краю в конґресї шкільної ґіґієни, який має відбути ся лїтом с. р. в Парижи. По звітах референтів поодиноких відділів і по обмиркованю всїх порушених справ ухвалено постарати ся крім значнїйшої державної субвенциї, котру комітет надїєть ся дістати з міністерства о грошеву підмогу з краєвих фондів. В тій цїли буде внесена до сойму петиция. Намістництво як і кр. Рада шкільна старають ся осягнути ріжні полекші для лїкарів і учителів що хотїли би виїхати на сей конґрес до Парижа.

— **З Чесанова.** Дня 1 лютого с. р. відбудуть ся в Чесанові від год. 10 рано перші загальні збори тов. „Сільский Господар“, а від год. 12 в полудне загальні збори фiлїї тов-а „Просьвіта“. На зборах сих буде уладжена виставa господарских і рільничих знарядів, добірного збіжа всїлякого рода на ярі засїви, та книжок змісту просьвітно-економічного, по чім сї предмети будуть розльосовані поміж членів обох товариств. На зборах будуть також два просьвітно-економічні реферати. Тогож дня о год. 8 вечір відбудуть ся вечерниці з танцями.

— **Вп. правительственний радник, проф. Александер Барвіньский,** одержав, як ми то вже коротко подали до відомости в послїднім числї нашої часописи, титул радника Двору. Хто знає, які заслуги поклав п. Барвіньский около добра нашого народу на ріжних полях, головно же на поли шкільництва і народної просьвіти, хто знає, що так очевидного в неоднім напрямі нашого поступу в розвитку національнім, культурнім і економічнім не було би у нас, як би до его основ не причинили ся заходи

сив був мене, щоби я поміг ему всадити ту даму до дорожки, коли мій товариш побіч вбіг і дав знати, що хтось зрабував із шафи „Реґента“. Я сказав ему, щоби він зараз постарав ся о то, аби нїхто з Лювру не вийшов, доки аж не прийде полїция. Так і стало ся. Для того ледви чи злодїй міг перед тим вийти з Лювру.

Комісар Фалльо кілька разів послинив язиком свій олівець і списав в стеноґрамі зізнаня Бароша. — А чи ви видїли, як ваш товариш ішов з ґалериї і знов туди вертав?

— Нї, не видїв.

А тепер звернув ся Фалльо до тамтого: Як довго були ви в сальонї карла?

— Може лиш кілька мінут всего.

— Кілько часу могло минути, аж всї виходи повідомлено?

— Дві мінути.

— Кілько часу могло минути від хвилї, коли ви вийшли з ґалериї аж до відкритя рабунку?

— Може чотири або пять мінут. А може навіть лиш три.

— Кількож могло часу минути, аж всї виходи були позамикані?

— Дві мінути.

Фалльо призадумав ся, а відтак відозвав ся півголосом, мов би говорив сам до себе: То всего буде пять до сїм мінут. Було би тодї досить часу, щоби злодїй міг ще перед тим втечи через павільон Суллї або через павільон Денона. Через еґипетску ґалерию ледви чи добіг би до виходу. Він звернув ся знов до Бароша: Чи дама, котрій стала ся тота пригода, есть ще тут?

— Нї; я видїв, що батько казав забрати свою доньку.

Тодї наморщили ся густі брови так дуже, що майже зійшли ся разом а із сїрих очий аж нїби сипали ся искри, так они дуже ему сьвітили ся. То була велика необачність.

— Чей же тота дама не могла допустити ся рабунку! А батько дав ся перешукати.

— Чи добре его перешукали?

— Добре. Він сам того домагав ся. А відтак і імя того пана ручить за него.

— Як то?

— Він лишив тут свою карту.

Барош подав єї комісареви.

Фалльо кинув оком на карту а відтак сказав: То був сьмішний случай. Ви чей може переводили ревізию оттак лиш про око?

— Він домагав ся того конче і тому переведено єї зовсїм докладно.

— Ну, добре. — А звертаючись до першого слуги, сказав Фалльо: Чи то певна річ, що поза вами на ґалериї не було нїкого?

— Не можу вже собі пригадати.

На тім закінчив комісар перше переслухане і велів тепер всїх, що ще були в Люврі, добре зревідувати.

Але мимо того, що зревідовано докладно більше як сто двайцять осіб, не можна було у нїкого знайти диямaнту; отже видко, що хтось мусїв вже був винести его з Лювру.

Такий був поки що вислїд а комісар Фалльо уложив его в слїдуючі головні точки: Якась дама дістала паралїтичного атаку. Цїкавість звабила всїх з ґалериї, навіть сторожа. Якийсь очайдух скористав з тої нагоди і зрабував „Реґента“. А що то зрабоване зараз добачено, то мусїв злодїй старати ся добічи найкоротшою дорогою до виходу. То могло стати ся або через павільон Суллї, або через павільон Денона. Але там мусїла би була служба собі пригадати, хто послїдний вийшов з Лювру, заким ще дано телефонїчно знати, щоби позамикати виходи.

Тих слїдів мусїв комісар Фалльо держати ся.

Лиш побіжно прийшло ему на гадку, чи тота дама не удала умисно недужу. Але відтак взяв він до руки карту, яку ему дав Барош, і прочитав на нїй: „Аристид Бернар, радник міста“.

А радника Бернарда уважали всї в містї за чоловіка дуже богатого і знатного а Фалльо сам з себе засьміяв ся, що ему прийшло до голови таке підозрінє.

(Дальше буде).

п. радника Барвіньского, того без сумніву мусіло зрадувати так високе відзначенє, бо есть се доказом, що заслуги п. радника Барвіньского признають і високі та найвищі круги і що особу его в тих кругах цінять так само високо. Нехай же Вп. радник Двору і від нас разом з тими, що знають, розуміють і умiють оцінити его заслуги для нашої народної справи, прийме з нагоди сего високого відзначеня щиру ґратуляцию.

— **Для Золочівщини.** Виділ філії „Просьвіти“ в Золочеві подає до відомости: З днем 17 с. м. вислали ми курзора Осипа Кузьму, котрий буде збирати жертви в грошах і натураліях на будову бурси тов. „Просьвіта“ в Золочеві. На его руки можна також складати членьскі вкладки і робити замовленя на виданя нашого товариства. Просимо ласкаво попертн наші змаганя в сім напрямі.

— **Статистика пожеж у Львові.** Минулого року міска пожарна сторожа у Львові вибирала ся 364 разів по пожеж, котрих після рода було: 19 дахових, 47 комнатних, 30 суфітових а 168 коминових. Се послідне число перевисшає Відень, а навіть Берлін, де стрічаємо в році найбільше кількадесять коминових огнів. Дальше було у Львові ще 10 огнів пивничних і 24 ріжнородних. Фальшиво алярмовано пожарну сторожу 58 разів, а вкінци у 8 случаях ратовано людий і звірята. Крім того асистувала міска пожарна сторожа при 2.971 случаях випалюваня коминів. Шкода при дахових пожарах виносила 626.960 корон.

— **Огні.** Будинок турецкого парляменту в Константинополи, що належав до найкрасших будинків в місті, згорів вчера до тла, так, що нині сторчать з него лиш останки мурів. Кажуть, що огонь вибух впаслідок вибуху приладу до огріваня. Президент палати послів однак і міністри уважають за річ неймовірну, щоби огонь вибух впаслідок вибуху в огрівальни, лиш кажуть, що есть се вина служби, коли огонь міг прибрати так великі розміри. Дехто знов здогадуєсь чиеїсь злобної руки, бо кажуть, що огонь вибух рівночасно в кількох місцях. З причини вчерашного сьвята не було засіданя парляменту а в будинку лиш мало хто був і мабуть тому добачено огонь аж около 11 год. перед полуднем. Згоріло ціле урядженє а між иншими і богато цінних і артистичних предметів. Парляментарні документи по найбільшій части знищені. Будинок не був обезпечений а загальну шкоду обчисляють на 10 міліонів турецких фунтів. Часописи доносять, що султан аж розплакав ся, коли довідав ся о тім нещастю. Серед турецкої інтеліґенциї настало велике пригноблене, бо уважають сю пожежу за народне нещастє.

З Філядельфії наспіла вість про великий огонь в однiй з тамошних фабрик одіня. В огни тім мало згоріти богато робітниць. Деякі робітниці вискакували крізь вікна і три з них убило ся а 12 есть тяжко зранених.

— **Відгомін катастрофи зелізничої.** З Праги доносять, що тамошна прокураторія скарбу іменем зелізниці державної старає ся в дорозі угодовій заспокоїти жаданя осіб потерпівших підчас катастрофи в Угерску в Чехії. З побіжниками справа пішла; вдовиці і сироти по погибших функціонарях зелізничих одержать ренту, зі спадкоємцями убитих подорожних зроблено також вже угоду. Не так легко піде справа з живими жертвами катастрофи. Иосиф Біціете, співвластитель фірми в Кеніґрецу, котрий доси ще лежить в шпитали в Пардубицях, жадає для себе винагороди кругло 200.000 К а Ришард Гофріхтер (німкий свояк арештованого у Відни поручника) з Візенталю годить ся вже на 80.000 К відшкодованя а прочі ще не рішили ся, кілько мають жадати.

— **Самоубийство.** Вчера по полудни около 2 год. знайдено на гробі бл. п. Івана Пляйса на Личаківскім кладовищи тіло молодої женщини з простріленою головою. Повідомлено о тім полицию, котра виcлала на місце комісаря п. Писарского. Доходженє виказало, що тою женщиною була Олена Пляйсівна, літ 31, донька померцюго в 1908 р. бл. п. Івана Пляйса і що она відобрала собі сама житє на гробі свого вітця з причини поки що незвістної.

— **XXII. роковини смерти Осипа Федьковича** опроведе товариство „Львівска Русь“ торжественно в неділю, 23 с. м. у своїх комнатах в домі „Просьвіти“. В торжестві возьмуть участь визначні декляматорскі сили і академічний хор „Бандурист“. На се торжество запрошує „Львівска Русь“ всіх своїх членів, а особливо з інтеліґентних кругів. Явитись треба перед 5 годиною, бо торжество розпічне ся точно о 5 годині. Гостям раді.

— **Пожертий вовками.** Із Семигорода доносять, що в охрестности Лендельфальва напали на 70-літного властителя більшої посілости бар. Оттона Орбана, котрий поїхав верхом до ліса, вовки у великім числі і загризли его на смерть. Кінь напудив ся вовків і сполошив ся та скинув Орбана і втік, а вовки тоді кинули ся на старика, котрий надармо боронив ся револьвером, стріляючи до вовків.

† **Померли:** Володислав Крушельницкий, емерит. старший офицiял суду і властитель реальности в Станиславові, батько звісного письменника Антона Крушельницкого, ґімн. проф. в Коломиї, помер дня 14 с. м. в 65 році житя. — Юлія Сельска, проживши 94 літ, заосмотрена сьв. Тайнами, упокоїла ся в суботу дня 15 н. с. січня 1910 р. о год. 6 рано. Похорон відбув ся дня 17-го в Хильчицях коло Золочева. — Василь Ржондзїстий, управитель школи в Божикові, підгаєцкого повіта, помер дня 12-го с. м. в 39 році житя, полишивши вдову і 4 незаосмотрених дітий. — Теодор Пиндус, ученик VIII. кл. рускої ґімназиї в Терпополи, помер дня 10 с. м. в Настасові. На похорон прибув мимо морозу катихит ґімназиї о. Бородайкевич з кільканайцятьма товаришами покійного.

Телеґрами.

Будапешт 20 січня. Члени нового кабінету відбули вчера першу нараду кабінетову.

Будапешт 20 січня. Вість одної з тутешних кореспонденций, мов би ґр. Володислав Янкович мав обняти міністерство *à latere* в кабінеті ґр. Гедерварі'го, есть зовсім безосновна.

Париж 20 січня. З провінциї надходять численні вісти о повенях. Получення зелізничі, телєґрафічні і телефонічні поперериванi. В Гору (?) лютила ся через 24 години страшенна сніговиця. Комунікациї всюди поперериванi. Шкоди величезні. Сторони коло Сен Клю, Море і долина ріки Віепп стоять під водою.

Фаянс (департ. Вар) 20 січня. Клемансо виголосив тут бесіду, в котрій сказав, що не може позволити на то, щоби воювано против вітчини і пробовано єї знищити. Всї републиканци повинні станути до борби против того. Наконець заявив ся против плюрального голосованя.

Льондон 20 січня. До 1 год. в ночи вибрано 129 уніоністів, 118 лїбералів, 23 з партиї праці, 44 националістів. Уніоністи зискали 57 мандатів, лїберали 9, партия праці 1.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 19-го січня 1909.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	685·—	695·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	415·—	425·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	554·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450·—	550·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краев.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116.—	118·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський)	64·90	68·90
Угорскі черв. хреста (Курс віденський)	37·75	41·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденський)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденський)	70·—	76·—
Базилїка 10 К (Курс віденський)	25·50	29·50
Йошіф 4 К (Курс віденський)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденський)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок німецких	17·80	118·72
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).